

หนังสือกาลาเทีย

ผู้ที่เขียนจดหมายฉบับนี้คือเปาโลเขียนในปี ค.ศ. 57 เปาโลได้ออกประกาศเที่ยวแรกที่เมืองอันติโอกในแคว้น ซีเรีย เมืองอโคเนียม เมืองลิสตรา เมืองเดอร์บี เมืองปัมฟีเลีย และเมืองอัททาลิยา มีหลายคนได้รับความรอดที่เมือง เหล่านั้น และเปาโลได้รับใช้ที่นั่นอีกในการประกาศเที่ยวที่สองและสามของท่าน แต่มีพวกยิวได้ให้พวกคริสเตียนชาว กาลาเทียถือพิธีสุหนัต์และพิธีต่าง ๆ ของโมเสสเข้าในความเชื่อของเขาด้วย (กจ 15:1) คำสอนที่ผิดนี้ได้ขยายออกไป ทั่วแคว้นนั้น และทำให้พวกคริสเตียนต้องเข้าส่วนในศาสนายิว ทำให้พวกคริสเตียนที่เคยรับเชื่อกับเปาโลได้ละทิ้งท่าน และได้ปฏิเสธการเป็นอัครสาวกแท้ของท่าน จดหมายฉบับนี้เป็นคำกล่าวจากเปาโลถึงคริสตจักรทั้งหลายที่แคว้น กาลาเทีย (1:2) เปาโลขอให้เขากลับไปเชื่อว่าประเสริฐอันบริสุทธิ์ จดหมายฉบับนี้ได้อธิบายถึงข้อผิดพลาดในคำสอนของพวกยิว และได้ยกย่องคำสอนว่าเราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ

- 1 เราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ--พื้นฐาน (1:1-5)
- 2 เราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ--การละทิ้งทางเดิม (1:6-9)
- 3 เราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ--การเปิดเผย (1:10-2:10)
 - ก การเปิดเผยนี้มีอยู่อย่างเดียวในโลก (1:11-12, 17-19)
 - ข เหตุที่เราต้องการการเปิดเผยนี้ (1:13-14)
 - ค เป้าหมายแห่งการเปิดเผยนี้ (1:15-16)
 - ง การยอมรับการเปิดเผยนี้ (2:1-2, 9)
 - จ ผู้ที่ได้รับการเปิดเผยนี้--พวกต่างชาติ (2:7-8)
 - ฉ ศัตรูของการเปิดเผยนี้--พี่น้องเทียมเท็จ (2:3-5)
- 4 เราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ--การเถียงกัน (2:11-14)
- 5 เราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ--การให้เข้าใจอย่างชัดเจน (2:15-19)
- 6 เราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ--การเปลี่ยนแปลง (2:20-21)
- 7 เราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ--การพิสูจน์ (3:1-4:20)
 - ก พิสูจน์ได้โดยประสบการณ์ของชาวกาลาเทียเอง (3:1-5; 4:12-20)
 - 1 อ.เปาโลให้เขาระลึกถึงวิธีที่เขาได้รับข่าวประเสริฐครั้งแรกนั้น (3:1-5)
 - 2 อ.เปาโลให้เขาระลึกถึงวิธีที่เขาได้ต้อนรับผู้ส่งข่าวประเสริฐครั้งแรกนั้น (4:12-20)

- ข พิสูจน์ได้โดยชีวิตของอับราฮัม (3:6-9)
- ค พิสูจน์ได้โดยพระราชบัญญัติ (3:10-4:11)
 - 1 พระราชบัญญัติและคนบาป (3:10-12)
 - 2 พระราชบัญญัติและพระสัญญา (3:15-26)
 - ก พระราชบัญญัติไม่สามารถเปลี่ยนพระสัญญา (3:15-18)
 - ข พระราชบัญญัติด้อยกว่าพระสัญญา (3:19-20) พวกทูตสวรรค์ได้ให้พระราชบัญญัติไว้แก่มนุษย์ แต่พระเจ้าเองทรงให้พระสัญญาแห่งความเชื่อไว้แก่อับราฮัม
 - ค พระราชบัญญัติไม่ขัดขวางพระสัญญา (3:21-26)
 - 3 พระราชบัญญัติและอิสราเอล
 - ก อิสราเอลได้รับพระสัญญา 430 ปีก่อนที่เขาได้รับพระราชบัญญัติ (3:17)
 - ข พระเจ้าทรงให้พระราชบัญญัติเพราะเหตุว่ามนุษย์ได้ทำบาป (3:19)
 - ค พระราชบัญญัติตั้งไว้โดยพวกทูตสวรรค์ (โมเสส) (3:19) (ดู ยน 1:17)
 - ง พระราชบัญญัติเป็นครูสอนถึงเรื่องความบาป (3:23-24)
 - 4 พระราชบัญญัติและพระคริสต์
 - ก พระคริสต์ได้ทรงไถ่เราให้พ้นการแช่งสาปแห่งพระราชบัญญัติ (3:13)
 - ข พระคริสต์ทรงกระทำเช่นนี้ โดยรับสภาพของมนุษย์ ในเวลาที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ (4:4-5)
 - ค โดยการกระทำของพระองค์นี้ เราจึงเป็นบุตรของพระเจ้าได้ (4:1-7)
 - 5 พระราชบัญญัติและผู้เชื่อ (3:25-29)
 - 6 พระราชบัญญัติและชาวกาลาเทีย (4:8-11)
- 8 เราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ--การเปรียบเทียบ (4:21-31)

ในข้อความเหล่านี้ อ.เปาโลได้เปรียบเทียบนางฮาการ์กับพระราชบัญญัติของโมเสส และได้เปรียบเทียบนางซาราห์กับพระคุณของพระเจ้า

 - ก ฮาการ์--เปรียบเทียบกับพระราชบัญญัติ
 - 1 เขาเป็นทาสี
 - 2 การแต่งงานกับอับราฮัมเกิดขึ้นโดยอาศัยเนื้อหนัง
 - 3 ลูกชายของเขา คืออิสมาเอล เกิดโดยธรรมดา

- 4 อิชมาเอลข่มเหงอิสอัค ซึ่งเป็นลูกชายคนที่สองของอับราฮัม
- 5 ไม่มีใครนับว่า อิชมาเอลควรจะได้รับมรดกของอับราฮัม
- 6 นางฮาการ์ได้เปรียบเทียบกับภูเขาศีนาय เพราะเขาได้คลอดลูกที่เป็นทาส (ต่อมาชาวอิสราเอลก็เป็นทาสด้วย)
- 7 นางฮาการ์ได้เปรียบเทียบกับกรุงเยรูซาเล็ม (ในสมัยของอ.เปาโล) เพราะเขาเป็นทาส (ในสมัยนั้น กรุงเยรูซาเล็มเป็นเมืองขึ้นของชาวโรมัน)

ข ซาร่าห์--เปรียบเทียบกับพระคุณ

- 1 เขาเป็นไทย ไม่ใช่ทาสี
- 2 การแต่งงานกับอับราฮัมเกิดขึ้น โดยอาศัยพระวิญญาณ
- 3 ลูกชายของเขา คืออิสอัค เกิดโดยการอัศจรรย์
- 4 อิชมาเอลได้ข่มเหงอิสอัค
- 5 คนทั่วไปนับว่า อิสอัคควรจะได้รับมรดกของอับราฮัม
- 6 นางซาร่าห์ได้เปรียบเทียบกับคำสัญญาใหม่ เพราะเขาได้คลอดลูกที่เป็นไทย
- 7 นางซาร่าห์ได้เปรียบเทียบกับกรุงเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์

9 เราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ--ความหมายสำหรับพวกเรา (5:1-6:18)

ก ให้เรามั่นใจว่า เรามีเสรีภาพโดยพระเยซู (5:1-15)

- 1 ให้เราพ้นจากการเป็นทาสแห่งคำสอนของพวกยิว (5:1-12)
- 2 ให้เราพ้นจากการกระทำฝ่ายเนื้อหนัง (5:13)
- 3 ให้เรามั่นคงในความรักของพระเจ้า (5:14) (ดู 1 ยน 4:7-8)

ข ให้เรามั่นใจว่า เราได้รับผลของพระวิญญาณ (5:15-23)

- 1 พิสูจน์โดยผลที่เกิดมาในชีวิต (5:16-26)
 - ก ผลที่ไม่ดี คือผลของเนื้อหนัง (5:19-21)
 - ข ผลที่ดี คือผลของพระวิญญาณ (5:22-23)
- 2 พิสูจน์โดยการแบกภาระซึ่งกันและกัน (6:1-6)
- 3 พิสูจน์โดยพืชที่เราหว่านลง (6:7-10)
- 4 พิสูจน์โดยรอยประทับตราของพระเยซู (6:14-17)